



Parlamentul României

Senat

Comisia juridică, de numiri,
disciplină, imunități și validări
XIX/ 222/ 26.06.2023

RAPORT1

asupra **Propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal, a Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și a Legii nr.318/2015 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate și pentru modificarea și completarea unor acte normative (L396/2023)**

În conformitate cu prevederile art.70 din Regulamentul Senatului, republicat, Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a fost sesizată spre dezbateri, în **fond**, cu **Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal, a Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și a Legii nr.318/2015 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate și pentru modificarea și completarea unor acte normative (L396/2023)**, având ca inițiatori: Cazanciuc Robert-Marius - senator PSD; Fenechiu Cătălin-Daniel - senator PNL; Niculescu-Țăgârlaș Cristian-Augustin - senator PNL; Romașcanu Lucian - senator PSD; Andronache Gabriel - deputat PNL; Șerban Ciprian-Constantin - deputat PSD.

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și a Legii nr. 318/2015 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

Prin proiect se preconizează modificarea unor dispoziții referitoare la stabilirea numărului zilelor-amendă, la determinarea cuantumului sumei unei zile-amendă, la individualizarea pedepsei, la procedura de aplicare a măsurii de internare medicală provizorie și la procedura sechestrului. Totodată, se propune modificarea unor dispoziții referitoare la procedura de valorificare a bunurilor sechestrate.

Consiliul Legislativ a avizat favorabil inițiativa legislativă, cu observații și propuneri.

Prin prezenta propunere legislativă, astfel cum se precizează și în Expunerea de motive, se urmărește punerea de acord a unor prevederi neconstituționale din Legea nr. 286/2009 privind Codul Penal, din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și din Legea nr. 318/2015 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate și pentru modificarea și completarea unor acte normative cu dispozițiile Constituției. **Modificările propuse de inițiatori au avut în vedere deciziile Curții Constituționale nr. 708/2021, nr. 357/2022, nr. 490/2022 și nr. 11/2023.**

Referitor la Codul penal, prin **Decizia nr. 708/2021**, Curtea Constituțională a stabilit că dispozițiile art. 137 alin. (3) teza a doua din Codul penal, cu referire la sintagma „**cifra de afaceri**”, sunt neconstituționale deoarece nu respectă exigențele constituționale referitoare la calitatea legii, respectiv nu întrunesc condițiile de claritate, precizie și previzibilitate, fiind contrare dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție.

Curtea a reținut că legea penală în vigoare nu stabilește înțelesul sintagmei „cifra de afaceri” în raport cu care instanța determină cuantumul sumei corespunzătoare unei zile-amendă în cazul stabilirii amenzii pentru persoana juridică cu scop lucrativ. De asemenea, Curtea a mai precizat că norma penală criticată este lacunară în ceea ce privește determinarea/reținerea, din punct de vedere temporal, a cifrei de afaceri a persoanei juridice cu scop lucrativ în raport cu care instanța determină cuantumul sumei corespunzătoare unei zile-amendă.

Astfel, având în vedere criticile formulate de Curtea Constituțională cu privire la previzibilitatea sintagmei „cifra de afaceri”, **au fost introduși doi indicatori comuni situațiilor financiare anuale sau, după caz, raportărilor contabile anuale, respectiv „veniturile totale” și „activele totale”**, pentru determinarea cuantumului sumei corespunzătoare unei zile-amendă.

Prin folosirea indicatorilor „active totale și venituri totale” se realizează **o evaluare precisă a activității unei persoane juridice**, acești indicatori fiind deja cuprinși în situații financiare anuale sau, după caz, în raportările contabile anuale preexistente, întocmite și depuse la instituțiile competente ale statului (Agenția Națională de Administrare Fiscală), în temeiul reglementărilor contabile emise în acest sens.

Deoarece nu toate persoanele juridice au obligația întocmirii și depunerii de situații financiare anuale și/sau, de raportări contabile anuale, a fost necesară completarea art. 137 Cod penal prin includerea categoriilor de persoane juridice care nu întocmesc situații financiare anuale ori raportări contabile anuale, elementul de referință pentru determinarea cuantumului sumei corespunzătoare unei zile-amendă fiind, în aceste cazuri, „**valoarea activului patrimonial**”.

Cu privire la momentul în timp, având în vedere că pot exista situații în care unele persoane juridice nu au obligația, potrivit dispozițiilor legale, de a întocmi și depune situații financiare anuale sau, după caz, raportări contabile anuale, „activul patrimonial” luat în considerare la stabilirea cuantumului sumei corespunzătoare unei zile-amendă va fi **valoarea arătată în**

cuprinsul raportului de expertiză, având ca punct de reper data trimiterii în judecată.

În vederea asigurării corelării normative, având în vedere că noțiunea de „cifră de afaceri” nu mai este folosită în cuprinsul art. 137 pentru determinarea cuantumului sumei corespunzătoare unei zile-amendă, s-a apreciat necesară modificarea art. 151 alin. (2) din Codul penal, prin includerea aceluiași indicatori propuși a fi introduși în cuprinsul art. 137, respectiv **veniturile totale și activele totale, cuprinse în ultima situație financiară sau, după caz raportare contabilă ori de valoarea activului patrimonial de la data comasării ori divizării.**

Referitor la Codul de procedură penală și la Legea 318/2015 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate și pentru modificarea și completarea unor acte normative, sunt avute în vedere următoarele trei decizii: nr. 357/2022, nr. 490/2022 și nr. 11/2023.

Decizia nr. 357/2022 referitoare la admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 alin. (5) din Codul de procedură penală, precum și a sintagmei **"ia măsuri pentru efectuarea unei expertize medico-legale psihiatrice, dacă aceasta nu a fost făcută potrivit alin. (2)"**, cuprinsă în art. 248 alin. (9) din același act normativ

"(...) analiza coroborată a dispozițiilor legate incidente determină concluzia inexistenței obligației efectuării expertizei medico-legale psihiatrice înainte de dispunerea măsurii internării medicale provizorii în cursul urmăririi penale/procedurii de cameră preliminară. În acest context, Curtea subliniază că instanța de la Strasbourg a statuat că una dintre condițiile minime ce justifică privarea de libertate a persoanelor care suferă de tulburări psihice este cea potrivit căreia trebuie să se demonstreze în mod cert că persoana în cauză suferă de alienare mintală, adică o reală tulburare psihică, ce trebuie stabilită în fața unei autorități competente pe baza unei expertize medicale obiective.

44.În consecință, Curtea apreciază că internarea medicală provizorie, în cursul urmăririi penale și al procedurii camerei preliminare, în cazul în care suspectul sau inculpatul suferă de o boală mintală ("este bolnav mintal"), poate fi dispusă în condițiile efectuării în prealabil a unei expertize medico-legale psihiatrice, în caz contrar fiind încălcate prevederile art. 23 alin. (1) și art. 53 din Legea fundamentală interpretate prin prisma prevederilor Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, dispozițiile art. 248 alin. (9) din Codul de procedură penală, cu referire la lipsa obligativității efectuării expertizei medico-legale psihiatrice anterior dispunerii măsurii internării medicale provizorii în cursul urmăririi penale și al procedurii camerei preliminare, sunt neconstituționale. Așa fiind, Curtea constată că sintagma "ia măsuri pentru efectuarea unei expertize medico-legate psihiatrice, dacă aceasta nu a fost făcută potrivit alin. (2)", cuprinsă în art. 248 alin. (9) din Codul de procedură penală este neconstituțională."

-în ceea ce privește alin. (2), din punct de vedere procedural, riguros este ca propunerea să fie însoțită de **raportul de expertiză** (acesta fiind mijlocul de probă care cuprinde constatările

comisiei medicale de specialitate), și nu de expertiză (care nu este altceva decât un procedeu probatoriu);

-în ceea ce privește modificările la alin. (6), la fel ca în cazul alin. (4), și ținând cont de aspectele remarcate de Curte în cuprinsul par. 32, se impune introducerea corespunzătoare a **judcătorului de cameră preliminară**. De asemenea, ca urmare a modificării propuse (inspirată din cuprinsul prevederilor alin. (6) al art. 246 C. proc. pen.), **medicul desemnat de suspect sau inculpat va putea să prezinte concluziile sale în mod direct judecătorului de drepturi și libertăți sau, după caz, judecătorului de cameră preliminară, de lege lata**, acestea fiind doar înaintate judecătorului. Or, având în vedere că planul terapeutic este alcătuit ulterior momentului luării măsurii, nu există nicio justificare ca aceste concluzii ale medicului curant să fie înaintate judecătorului. În aceste condiții, modul de reglementare prevăzut la art. 246 alin. (6) C. proc. pen. (cu cele două teze) reflectă cu acuratețe cele două etape [luarea măsurii (I) și punerea ei în executare (II)]. Nu în ultimul rând, *de lege lata* legiuitorul folosește sintagma „internare medicală”, astfel că pentru o mai mare claritate, se impune utilizarea sintagmei „internare medicală provizorie”;

-cu privire la modificările operate la alin. (9), *de lege lata* nu există reglementată ipoteza ca, în cursul procesului penal, în cazul respingerii propunerii de internare medicală provizorie, judecătorul sau instanța de judecată să poată dispune în același timp **obligarea la tratament medical**, în măsura în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege;

-în ceea ce privește modificările operate la alin. (11), a fost adăugată sintagma „sau, după caz, în fața căruia se află cauza”, întrucât poate fi întâlnită și situația când măsura este luată în cursul urmăririi penale de către judecătorul de drepturi și libertăți, iar ridicarea ei este cerută în cursul fazei de cameră preliminară.

-textul alin. (12) nu mai este necesar în forma sa actuală deoarece, pe de o parte, în privința fazei de cameră preliminară se subînțelege din modificarea operată la alin. (10) - prin introducerea sintagmei „sau în fața căruia se află cauza” că, dacă după dispunerea măsurii de către judecătorul de drepturi și libertăți, se trimite dosarul la instanță, **judecătorul de cameră preliminară** va fi cel competent să soluționeze sesizarea sau, după caz, cererea titularilor prevăzuți la alin. (10), iar, pe de altă parte, în privința fazei de judecată, prin trimiterea la alin. (10), va opera același raționament ca cel expus anterior.

-*de lege lata* nu există reglementată o procedură pentru **ridicarea sau înlocuirea măsurii internării medicale provizorii**, astfel că a fost introdusă în acest sens o normă de trimitere la prevederile alin. (3)-(7) ale art. 248 C. proc. pen.

-pentru asigurarea caracterului accesibil și previzibil al reglementării, este necesară o normă de trimitere la dispozițiile art. 184, pentru a clarifica modul de efectuare a expertizei medico-legale psihiatrice, inclusiv în ipoteza în care suspectul sau inculpatul nu își exprimă în scris

consimțământul în vederea efectuării acesteia (pct. 2 al art. II).

Decizia nr. 490/2022 referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 478 alin. (1), ale art. 479 și ale art. 482 lit. g) din Codul de procedură penală - prin această decizie, Curtea a *admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 482 lit. s) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care **declarația dată de inculpat în vederea încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției nu poate fi folosită, împotriva voinței inculpatului, ca probă în procesul penal, în scopul soluționării cauzei conform procedurii penale de drept comun.***

În considerente (par. 45, 50-52), Curtea reține următoarele:

„45. Or, având în vedere toate aceste aspecte, administrarea ca mijloc de probă, contrar voinței inculpatului, în cadrul procedurii procesual penale de drept comun a declarației date de acesta conform art. 482 lit. s) din Codul de procedură penală, în condițiile neîncheierii sau respingerii acordului de recunoaștere a vinovăției, echivalează cu efectuarea de către organele judiciare a unui act incompatibil cu procedura penală de drept comun, care încalcă **garanțiile procesuale specifice dreptului fundamental la apărare** asigurate inculpatului potrivit art. 109 din Codul de procedură penală.

50. Or, astfel cum s-a arătat mai sus, inițierea acordului de recunoaștere a vinovăției, urmată de neîncheierea acestui acord sau de respingerea lui prin hotărâre judecătorească definitivă, are drept consecință repunerea inculpatului în situația procesuală anterioară momentului inițierii acordului, condiții în care acesta beneficiază de toate **garanțiile specifice dreptului la apărare și ale prezumției de nevinovăție.**

51. În aceste condiții, având în vedere exigențele **dreptului la tăcere și ale dreptului persoanei de a nu se autoincrimina**, mai sus analizate, Curtea conchide că administrarea ca probă, împotriva voinței inculpatului, în procedura penală de drept comun a declarației date de acesta conform art. 482 lit. g) din Codul de procedură penală, în ipoteza neîncheierii sau a respingerii acordului de recunoaștere a vinovăției, constituie nu doar o încălcare a dreptului la apărare, ci și o încălcare a prezumției de nevinovăție, reglementată la art. 23 alin. (11) din Constituție.

52. Pentru toate aceste considerente. Curtea constată că dispozițiile art. 482 lit. g) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care declarația dată de inculpat în vederea încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției nu poate fi administrată, împotriva voinței acestuia, ca probă în procesul penal, în scopul soluționării cauzei conform procedurii penale de drept comun. ”

Prin raportare la Decizia nr. 490/2022 se propune modificarea art. 482 în sensul în care se introduce o dispoziție care **obligă organul judiciar să înlăture declarația dată de către inculpat în vederea încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției din dosarul cauzei**, în ipoteza în care inculpatul nu-și dă acordul la folosirea declarației în procesul penal (în cazul neîncheierii

acordului de recunoaștere a vinovăției sau al respingerii acestuia prin hotărâre judecătorească definitivă). În contextul acestei modificări, se propune și o intervenție asupra alin. (1) al art. 482 în vederea asigurării corelării cu dispozițiile alin. (6) al art. 478, care prevăd că inculpații minori pot încheia acorduri de recunoaștere a vinovăției cu încuviințarea reprezentantului lor legal (pct. 5 al art. 11 din proiect).

Decizia nr. 11/2023 referitoare la admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 252' alin. (1) din Codul de procedură penală și ale art. 29 alin. (1), (3) și (4) din Legea nr. 318/2015 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate și pentru modificarea și completarea unor acte normative - prin această decizie, Curtea a *admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 252' alin. (1) din Codul de procedură penală și ale art. 29 alin. (1), (3) și (4) din Legea nr. 318/2015 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate și pentru modificarea și completarea unor acte normative sunt neconstituționale în măsura în care nu prevăd judecătorul de cameră preliminară printre organele judiciare care pot dispune valorificarea bunurilor mobile sechestrate.*

În considerente (par. 31-32, 34-35), Curtea reține următoarele:

„31. Astfel, dacă, în cursul procedurii camerei preliminare, valoarea bunurilor sechestrate se diminuează în mod semnificativ ulterior datei instituirii sechestrului [art. 252¹ alin. (2) lit. a)], dacă există riscul expirării termenului de garanție al bunurilor sechestrate sau dacă sechestrul s-a aplicat asupra unor animale sau păsări vii [art. 252¹ alin. (2) lit. b)], dacă de la data instituirii măsurii asigurătorii asupra unor autovehicule a trecut o perioadă de un an sau mai mare [art. 252¹ alin. (3) lit. b)] sau dacă în termen de un an de la data instituirii măsurii asigurătorii asupra unui mijloc de transport rutier, feroviar, naval sau aerian a cărui valorificare nu s-a putut face potrivit dispozițiilor alin. (2) al art. 252¹ din Codul de procedură penală, proprietarul consemnează, în contul constituit potrivit legii speciale, o sumă de bani în cuantum egal cu valoarea bunului sechestrat [art. 252¹ alin. (3) lit. b)], ipoteze ce afectează valoarea bunurilor mobile în cauză, judecătorul de cameră preliminară nu are posibilitatea, conform dispozițiilor lesale criticate, să procedeze la valorificarea respectivelor bunuri.

32. (...) Or, în aceste condiții, imposibilitatea judecătorului de cameră preliminară de a proceda la valorificarea bunurilor mobile sechestrate, în condițiile art. 252¹ alin. (1) din Codul de procedură penală și ale art. 29 alin. (1), (3) și (4) din Legea nr. 318/2015, echivalează cu o **afectare a dreptului de proprietate asupra bunurilor mobile sechestrate**, a căror valoare se va diminua ca urmare a aplicării și menținerii măsurii sechestrului asigurător asupra acestora pe tot parcursul procedurii camerei preliminare, afectare ce vizează însăși substanța acestui drept.

34. Așa fiind, imposibilitatea judecătorului de cameră preliminară de a valorifica bunurile mobile

sechestrare conform dispozițiilor legale criticate încalcă dreptul de proprietate privată asupra bunurilor în cauză, fiind contrară dispozițiilor art. 44 din Constituție.

*35. Totodată, lipsa menționării judecătorului de cameră preliminară în cuprinsul art. 252¹ alin. (1) din Codul de procedură penală și al art. 29 alin. (1), (3) și (4) din Legea nr. 318/2015 printre organele judiciare competente să procedeze la valorificarea bunurilor mobile sechestrare **lipsește proprietarul acestor bunuri de posibilitatea de a solicita valorificarea acestora, în faza camerei preliminare, în condițiile art. 252¹ din Codul de procedură penală, lipsindu-l, astfel, pe acesta de un mijloc procesual de apărare a drepturilor și intereselor sale procesuale, absolut necesar în vederea conservării dreptului de proprietate privată pe care acesta îl are asupra respectivelor bunuri, aspect ce constituie o încălcare a accesului său la justiție, astfel cum acest drept fundamentat este prevăzut la art. 21 alin. (1) din Constituție.**"*

Membrii Comisiei juridice, în ședința din 26 iunie 2023, au examinat propunerea legislativă, avizul Consiliului Legislativ, precum și Deciziile Curții Constituționale nr. 708/2021, nr. 357/2022, nr. 490/2022 și nr. 11/2023 și, în urma dezbaterilor, au hotărât, cu **majoritate/unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți, să adopte un **raport de admitere, cu amendamente admise**, cuprinse în anexa care face parte integrantă din raport. Reprezentanții Ministerului Justiției, prezenți la ședință, au susținut adoptarea propunerii legislative, cu amendamente.

Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări supune votului plenului Senatului prezentul **raport de admitere, cu amendamente admise**, și propunerea legislativă.

În raport cu obiectul și conținutul reglementării, inițiativa legislativă înregistrată cu **L396/2023** se încadrează în categoria legilor **organice**, fiind incidente prevederile art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituția României, republicată. În aplicarea prevederilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, primă Cameră sesizată este Senatul.

PREȘEDINTE,

Senator Cristian Augustin Miculescu Tăgârlaş

SECRETAR

Senator Laura Mihaela Moagher

Întocmit, consilier Camelia Popescu

Amendamente admise

La Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal, a Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și a Legii nr.318/2015 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate și pentru modificarea și completarea unor acte normative

L396/2023

Nr. crt.	Act normativ – text propus spre modificare <i>(ca urmare a unor decizii de neconstituționalitate)</i>	Text propunere legislativă L396/2023	Amendamente admise <i>(având în vedere propunerile din avizul CL)</i>
1.		Titlul: “Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, a Legii nr, 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și a Legii nr. 318/2015 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate și pentru modificarea și	Titlul: “Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, a Legii nr, 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 318/2015 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor

		completarea unor acte normative”	Indisponibilizate și pentru modificarea și completarea unor acte normative” <i>Autor amendament: senator Cristian Augustin Niculescu Țâgârlaș, admis cu majoritate de voturi de membrii prezenți ai comisiei</i> <i>(amendament de tehnică legislativă)</i>
2.	Codul Penal Stabilirea amenzii pentru persoana juridică Art. 137. - (3) Instanța stabilește numărul zilelor-amendă ținând cont de	Art. 1 - Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: 1.La articolul 137, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins: „(3) Instanța stabilește numărul zilelor-amendă ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei. Cuantumul sumei	

	<p>criteriile generale de individualizare a pedepsei. Quantumul sumei corespunzătoare unei zile-amendă se determină ținând seama de cifra de afaceri, în cazul persoanei juridice cu scop lucrativ, respectiv de valoarea activului patrimonial în cazul altor persoane juridice, precum și de celelalte obligații ale persoanei juridice.</p>	<p>corespunzătoare unei zile-amendă se determină ținând seama de veniturile totale și activele totale cuprinse în situațiile financiare anuale sau, după caz, în raportările contabile anuale, pe care persoana juridică are obligația de a le întocmi și depune, potrivit legii, pentru exercițiul financiar anterior trimiterii în judecată.”</p>	
3.		<p>2.La articolul 137, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:</p> <p>„(3¹) Quantumul sumei corespunzătoare unei zile-amendă se determină ținând seama de valoarea activului patrimonial la data trimiterii în judecată, în cazul persoanei juridice care:</p> <p>a) nu are obligația întocmirii și depunerii, potrivit legii, a documentelor prevăzute la alin. (3);</p>	

		b) a fost înființată în anul trimerii în judecată.”	
4.	<p>Efectele comasării și divizării persoanei juridice</p> <p>Art. 151. – (1) În cazul pierderii personalității juridice prin fuziune, absorbție sau divizare intervenită după comiterea infracțiunii, răspunderea penală și consecințele acesteia se vor angaja:</p> <p>a) în sarcina persoanei juridice create prin fuziune;</p> <p>b) în sarcina persoanei juridice absorbante;</p> <p>c) în sarcina persoanelor juridice care au fost create prin divizare sau care au dobândit fracțiuni din patrimoniul persoanei divizate.</p> <p>(2) În cazul prevăzut la alin. (1), la individualizarea pedepsei se va ține seama de cifra de afaceri, respectiv de valoarea activului patrimonial al persoanei juridice care a comis infracțiunea, precum și de partea din patrimoniul acesteia care a fost transmisă fiecărei persoane juridice participante la operațiune.</p>	<p>3.La articolul 151, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(2) În cazul prevăzut la alin. (1), la individualizarea pedepsei se va ține seama, după caz, de:</p> <p>a) veniturile totale și activele totale cuprinse în ultima situație financiară sau, după caz, raportare contabilă, pe care persoana juridică care a comis infracțiunea are obligația de a le întocmi și depune, potrivit legii, anterior fuziunii ori divizării, cu luarea în considerare părții din patrimoniul acesteia care a fost transmisă fiecărei persoane juridice participante la operațiune;</p> <p>b) valoarea activului patrimonial de la data fuziunii ori divizării, în cazul persoanei juridice care, potrivit legii, nu are obligația întocmirii și depunerii documentelor prevăzute la lit. a), respectiv, în cazul</p>	

		<p>persoanei juridice înființate în anul trimiterii în judecată, cu luarea în considerare a părții din patrimoniul acesteia care a fost transmisă fiecărei persoane juridice participante la operațiune.”</p>	
5.	<p>Codul de procedură penală</p> <p>Procedura de aplicare și de ridicare a măsurii</p> <p>Art. 248. -</p> <p>(1) În cursul urmăririi penale sau al procedurii de cameră preliminară, dacă apreciază că sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, procurorul înaintea judecătorului de drepturi și libertăți sau judecătorului de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță o propunere motivată de luare față de</p>	<p>Art. II - Legea nr, 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată În Monitorul Oficial al României, Partea I,</p> <p>nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:</p> <p>1. Articolul 248 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„ Art. 248 - Procedura (1) În cursul urmăririi de aplicare și de penale sau al ridicare a măsurii procedurii de cameră preliminară, dacă apreciază că sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, procurorul înaintea judecătorului de drepturi și libertăți sau judecătorului de cameră preliminară de la</p>	<p>Art. II - Legea nr, 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată În Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:</p> <p>“Procedura de aplicare și de ridicare a măsurii</p> <p>Art. 248. -</p> <p>.....”</p> <p><i>(pentru unitate redacțională cu normele din actul normativ de bază, textul va debuta cu denumirea marginală corespunzătoare, urmată de numărul articolului.</i></p>

<p>suspect sau inculpat a măsurii internării medicale provizorii.</p> <p>(2) Propunerea prevăzută la <u>alin. (1)</u> va fi însoțită de acte medicale concludente sau de expertiza medico-legală psihiatrică.</p> <p>(3) Judecătorul sesizat conform <u>alin. (1)</u> fixează de îndată termen de soluționare a propunerii și dispune aducerea cu mandat a suspectului sau a inculpatului.</p> <p>(4) Soluționarea propunerii se face numai după audierea suspectului sau inculpatului, dacă starea sa de sănătate o permite, în prezența unui avocat, ales sau numit din oficiu. Când suspectul sau inculpatul se află deja internat într-o unitate de asistență medicală și deplasarea sa nu este posibilă, judecătorul de drepturi și libertăți procedează la audierea acestuia, în prezența avocatului, în locul unde se află.</p> <p>(5) <u>Abrogat(ă)</u></p> <p>(6) Participarea procurorului este obligatorie.</p> <p>(7) Suspectul sau inculpatul are dreptul ca la soluționarea propunerii de luare a măsurii internării medicale ori la alcătuirea concretă a planului terapeutic</p>	<p>instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță o propunere motivată de luare față de suspect sau inculpat a măsurii internării medicale provizorii.</p> <p>(2) Propunerea prevăzută la alin. (1) va fi însoțită de raportul de expertiză medico-legală psihiatrică din care să rezulte necesitatea aplicării măsurii internării medicale provizorii.</p> <p>(3) Judecătorul sesizat conform alin. (1) fixează de îndată termen de soluționare a propunerii și dispune aducerea cu mandat a suspectului sau a inculpatului.</p> <p>(4) Soluționarea propunerii se face numai după audierea suspectului sau inculpatului, dacă starea sa de sănătate o permite, în prezența unui avocat, ales sau numit din oficiu. Când suspectul sau inculpatul se află deja internat într-o unitate de asistență medicală și deplasarea sa nu este posibilă, judecătorul de drepturi și libertăți sau, după caz, judecătorul de cameră preliminară procedează la audierea acestuia, în prezența avocatului, în locul unde se află.</p> <p>(5) Participarea procurorului este obligatorie.</p> <p>(6) Suspectul sau inculpatul are dreptul ca la soluționarea propunerii de luare a</p>	<p><i>În tot cuprinsul proiectului de act normativ se vor opera modificările corespunzătoare, după adoptarea acestuia de Senat)</i></p> <p><i>Autor amendament: senator Cristian Augustin Niculescu Țăgârlaș, admis cu majoritate de voturi de membrii prezenți ai comisiei</i></p>
---	---	---

<p>să fie asistat și de către un medic desemnat de acesta, ale cărui concluzii sunt înaintate judecătorului de drepturi și libertăți.</p> <p>(8) Judecătorul se pronunță de îndată asupra propunerii, printr-o încheiere care poate fi contestată în 5 zile de la pronunțare. Contestarea nu suspendă punerea în aplicare a măsurii de siguranță.</p> <p>(9) Dacă admite propunerea, judecătorul dispune internarea medicală provizorie a suspectului sau inculpatului și ia măsuri pentru efectuarea unei expertize medico- legale psihiatrice, dacă aceasta nu a fost făcută potrivit alin. (2).</p> <p>(10) Dacă judecătorul dispune internarea medicală provizorie, se iau și măsurile prevăzute la <u>art. 229</u>.</p> <p>(11) Dacă după dispunerea măsurii s-a produs însănătoșirea suspectului sau inculpatului ori a intervenit o ameliorare a stării sale de sănătate care înlătură starea de pericol, judecătorul de drepturi și libertăți sau judecătorul de cameră preliminară care a luat măsura dispune, prin încheiere, la sesizarea procurorului ori a medicului curant sau la cererea suspectului ori inculpatului sau a unui membru de familie al acestuia,</p>	<p>măsurii internării medicale provizorii să fie asistat și de către un medic desemnat de acesta, care poate prezenta concluzii judecătorului de drepturi și libertăți ori, după caz, judecătorului de cameră preliminară. Suspectul sau inculpatul are dreptul să fie asistat de medicul desemnat de acesta și la alcătuirea planului terapeutic.</p> <p>(7) Judecătorul se pronunță de îndată asupra propunerii, printr-o încheiere care poate fi contestată în termen de 5 zile de la pronunțare. Contestația nu suspendă punerea în aplicare a măsurii de siguranță.</p> <p>(8) Dacă admite propunerea, judecătorul dispune internarea medicală provizorie a suspectului sau inculpatului, luându-se, dacă este cazul, măsurile prevăzute la art. 229.</p> <p>(9) În cazul în care respinge propunerea, judecătorul poate dispune obligarea provizorie la tratament medical a suspectului sau inculpatului, dacă acesta se află în situația prevăzută de art. 109 alin. (1) din Codul penal.</p> <p>(10) Dacă după dispunerea măsurii s-a produs însănătoșirea suspectului sau inculpatului ori a intervenit o ameliorare a stării sale de</p>	<p>(9) În cazul în care respinge propunerea, judecătorul poate dispune obligarea provizorie la tratament medical a suspectului sau inculpatului, dacă acesta se află în situația prevăzută la art. 109 alin. (1) din Codul penal.</p> <p>(10) Dacă după dispunerea</p>
---	--	---

<p>efectuarea unei expertize medico-legale psihiatrice în vederea ridicării măsurii aplicate.</p> <p>(12) Dacă după dispunerea măsurii a fost sesizată instanța prin rechizitoriu, ridicarea acesteia, potrivit <u>alin. (11)</u>, se dispune de către judecătorul de cameră preliminară sau, după caz, de către instanța de judecată în fața căreia se află cauza.</p> <p>(13) În cursul judecării în primă instanță și în apel, față de inculpat se poate dispune internarea medicală provizorie, la propunerea procurorului ori din oficiu, de către instanța în fața căreia se află cauza, pe baza expertizei medico-legale psihiatrice. Dispozițiile <u>alin. (4) - (11)</u> se aplică în mod corespunzător.</p> <p>(14) Dispozițiile art. 246 <u>alin. (13)</u> se aplică în mod corespunzător.</p>	<p>sănătate care înlătură starea de pericol, la sesizarea procurorului ori a medicului curant sau la cererea suspectului ori inculpatului sau a unui membru de familie al acestuia, judecătorul de drepturi și libertăți sau judecătorul de cameră preliminară care a luat măsura sau, după caz, în fața căruia se află cauza, dispune, prin încheiere motivată, în urma efectuării expertizei medico-legale psihiatrice, ridicarea măsurii internării medicale provizorii ori, dacă suspectul sau inculpatul se află în situația prevăzută de art. 109 alin. (1) din Codul penal, înlocuirea acestei măsuri cu măsura obligării provizorii la tratament medical. Dispozițiile alin. (3) - (7) se aplică în mod corespunzător.</p> <p>(11) În cursul judecării, față de inculpat se poate dispune internarea medicală provizorie, la propunerea procurorului ori din oficiu, de către instanța în fața căreia se află cauza, în urma efectuării unei expertize medico-legale psihiatrice din care să rezulte necesitatea aplicării măsurii internării medicale provizorii. Dispozițiile alin. (3) - (10) se aplică în mod corespunzător.</p> <p>(12) Dispozițiile art. 246 alin. (13) se aplică în</p>	<p>măsurii s-a produs însănătoșirea suspectului sau inculpatului ori a intervenit o ameliorare a stării sale de sănătate care înlătură starea de pericol, la sesizarea procurorului ori a medicului curant sau la cererea suspectului ori inculpatului sau a unui membru de familie al acestuia, judecătorul de drepturi și libertăți sau judecătorul de cameră preliminară care a luat măsura sau, după caz, în fața căruia se află cauza, dispune, prin încheiere motivată, în urma efectuării expertizei medico-legale psihiatrice, ridicarea măsurii internării medicale provizorii ori, dacă suspectul sau inculpatul se află în situația prevăzută la art. 109 alin. (1) din Codul penal, înlocuirea acestei măsuri cu măsura obligării provizorii la tratament medical. Dispozițiile alin. (3) - (7) se aplică în mod corespunzător.</p>
--	---	--

		mod corespunzător.”	<i>Autor amendament: senator Cristian Augustin Niculescu Țăgârlaș, admis cu majoritate de voturi de membrii prezenți ai comisiei</i>
6.		<p>2. După articolul 248, se introduce un nou articol, art. 248¹, cu următorul cuprins:</p> <p>“Secțiunea a 3-a Dispoziții privind expertizele medico-legale psihiatrice Art. 248¹. – Efectuarea expertizelor medico-legale psihiatrice În cazul expertizelor medico-legale psihiatrice prevăzute de prezentul capitol, dispozițiile art. 184 alin. (2) – (28) se aplică în mod corespunzător.”</p>	<p>“După articolul 248 se introduce o nouă secțiune, Secțiunea a 3-a, alcătuită din art. 248¹, cu următorul cuprins:</p> <p>Secțiunea a 3-a Dispoziții privind expertizele medico-legale psihiatrice Art. 248¹. – (...)”</p> <p><i>Autor amendament: senator Cristian Augustin Niculescu Țăgârlaș, admis cu majoritate de voturi de membrii prezenți ai comisiei</i></p>
7.	Cazuri speciale de valorificare a bunurilor mobile și imobile sechestrate	<p>3. La articolul 252¹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(1) În cursul procesului penal, înainte de</p>	

	<p>Art. 252¹. – (1) În cursul procesului penal, înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive, procurorul sau instanța de judecată care a instituit sechestrul poate dispune de îndată valorificarea bunurilor mobile sau imobile sechestrate, la cererea proprietarului bunurilor sau atunci când există acordul acestuia.</p>	<p>pronunțarea unei hotărâri definitive, procurorul, judecătorul de cameră preliminară sau, după caz, instanța de judecată care a instituit sechestrul poate dispune de îndată valorificarea bunurilor mobile sau imobile sechestrate, la cererea proprietarului bunurilor sau atunci când există acordul acestuia.”</p>	
<p>8.</p>	<p>Valorificarea bunurilor mobile sechestrate în cursul judecății</p> <p>Art. 252³. - (1) În cursul judecății, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea procurorului, a uneia dintre părți sau a custodelui, poate dispune asupra valorificării bunurilor mobile sechestrate. În acest scop, instanța de judecată fixează un termen, care nu poate fi mai scurt de 10 zile, la care sunt citate în camera de consiliu părțile, precum și custodele bunurilor, atunci când a fost desemnat unul. Participarea procurorului este obligatorie.</p> <p>(2) La termenul fixat, se pune în discuția părților, în camera de consiliu, valorificarea bunurilor mobile sechestrate și li se pune în vedere că au dreptul de a face observații sau cereri legate de acestea. Lipsa părților legal</p>	<p>4. Articolul 252³ se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>“Valorificarea bunurilor mobile sechestrate în cursul procedurii de cameră preliminară și al judecății</p> <p>Art. 252³.- (1) În cursul procedurii de cameră preliminară și al judecății, judecătorul de cameră preliminară sau, după caz, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea procurorului, a uneia dintre părți sau a custodelui, poate dispune asupra valorificării bunurilor mobile sechestrate. În acest scop, judecătorul de camera preliminară sau, după caz, instanța de judecată fixează un termen, care nu poate fi mai scurt de 10 zile, la care sunt citate în camera de consiliu părțile, precum și custodele bunurilor, atunci când a fost desemnat unul. Participarea procurorului este</p>	<p>4. Articolul 252³ se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>.....</p> <p><i>Autor amendament: senator Cristian Augustin Niculescu Țăgârlaș, admis cu majoritate de voturi de membrii prezenți ai comisiei</i></p>

	<p>citate nu împiedică desfășurarea procedurii.</p> <p>(3) Asupra valorificării bunurilor mobile sechestrate, precum și cu privire la cererile prevăzute la <u>alin. (2)</u>, instanța de judecată dispune prin încheiere motivată. Încheierea instanței este definitivă.</p>	<p>obligatorie.</p> <p>(2)La termenul fixat, se pune în discuția părților și, după caz, a custodelui, în camera de consiliu, valorificarea bunurilor mobile sechestrate și li se pune în vedere că au dreptul de a face observații sau cereri legate de acestea. Lipsa părților legal citate nu împiedică desfășurarea procedurii.</p> <p>(3)Asupra valorificării bunurilor mobile sechestrate, precum și cu privire la cererile prevăzute la alin. (2), judecătorul de cameră preliminară sau, după caz, instanța de judecată dispune prin încheiere motivată.</p> <p>(4)Împotriva încheierii prevăzute la alin. (3) se poate face contestație la judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară ori, după caz, la instanța ierarhic superioară, respectiv la completul competent al Înaltei Curți de Casație și Justiție, de către părți, custode, procuror, precum și de către orice altă persoană interesată, dispozițiile art. 2522 alin. (4)-(7) aplicându-se în mod corespunzător.”</p>	<p>(4)Împotriva încheierii prevăzute la alin. (3) se poate face contestație la judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară ori, după caz, la instanța ierarhic superioară, respectiv la completul competent al Înaltei Curți de Casație și Justiție, de către părți, custode, procuror, precum și de către orice</p>
--	--	---	--

			<p>altă persoană interesată, dispozițiile art. 252² alin. (4)-(7) aplicându-se în mod corespunzător.”</p> <p><i>(îndreptare eroare materială – trimiterea trebuie făcută la art. 252 indice 2)</i></p> <p><i>Autor amendament: senator Cristian Augustin Niculescu Țăgârlaș, admis cu majoritate de voturi de membrii prezenți ai comisiei</i></p>
9.	<p>Conținutul acordului de recunoaștere a vinovăției</p> <p>Art. 482. - Acordul de recunoaștere a vinovăției cuprinde:</p> <p>a) data și locul încheierii;</p> <p>b) numele, prenumele și calitatea celor între care se încheie;</p> <p>c) date privitoare la persoana inculpatului, prevăzute la art. 107 <u>alin. (1)</u>;</p> <p>d) descrierea faptei ce formează obiectul acordului;</p>	<p>5. Articolul 482 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>“Conținutul acordului de recunoaștere a vinovăției</p> <p>Art. 482. – Acordul de recunoaștere a vinovăției cuprinde:</p> <p>a) data și locul încheierii;</p> <p>b) numele, prenumele și calitatea celor între care se încheie;</p> <p>c) date privitoare la persoana inculpatului, prevăzute la art. 107 alin. (1);</p>	<p>5. Articolul 482 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>“Conținutul acordului de recunoaștere a vinovăției</p> <p>Art. 482. – (1) Acordul de recunoaștere a vinovăției cuprinde:</p> <p>.....</p> <p><i>(îndreptare eroare materială - trebuie numerotat și primul alineat, întrucât art. 482, prin modificare, are două alineate)</i></p>

<p>e) încadrarea juridică a faptei și pedeapsa prevăzută de lege;</p> <p>f) probele și mijloacele de probă;</p> <p>g) declarația expresă a inculpatului prin care recunoaște comiterea faptei și acceptă încadrarea juridică pentru care a fost pusă în mișcare acțiunea penală;</p> <p>h) felul și quantumul, precum și forma de executare a pedepsei ori soluția de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și inculpat;</p> <p>i) semnăturile procurorului, ale inculpatului și ale avocatului.</p>	<p>d) descrierea faptei ce formează obiectul acordului;</p> <p>e) încadrarea juridică a faptei și pedeapsa prevăzută de lege;</p> <p>f) probele și mijloacele de probă;</p> <p>g) declarația expresă a inculpatului prin care recunoaște comiterea faptei și acceptă încadrarea juridică pentru care a fost pusă în mișcare acțiunea penală;</p> <p>h) felul și quantumul pedepsei ori ale măsurii educative, precum și forma de executare a pedepsei ori soluția de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei, cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și inculpat;</p> <p>i) semnătura procurorului, inculpatului, avocatului și, după caz, a reprezentantului legal.</p> <p>(2) În cazul neîncheierii acordului de recunoaștere a vinovăției sau al respingerii acestuia prin hotărâre judecătorească definitivă, declarația dată de inculpat în vederea încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției nu poate fi folosită pentru soluționarea cauzei în lipsa acordului expres al acestuia, exprimat în scris în prezența apărătorului ales sau</p>	<p><i>Autor amendament: senator Cristian Augustin Niculescu Țăgârlaș, admis cu majoritate de voturi de membrii prezenți ai comisiei</i></p>
--	---	---

		numit din oficiu. în lipsa acestui acord, actul care consemnează declarația dată de inculpat în vederea încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției se înlătură din dosarul cauzei. "	
10.	<p>Legea nr. 318/2015 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate și pentru modificarea și completarea unor acte normative</p> <p>SECȚIUNEA a 3-a Atribuții privind cazurile speciale de valorificare a bunurilor mobile și imobile sechestrate</p> <p>Art. 29. -</p> <p>(1)Din dispoziția procurorului, a judecătorului de drepturi și libertăți sau a instanței de judecată, Agenția procedează la valorificarea de îndată a bunurilor imobile sechestrate, în cazurile prevăzute la art. 252¹ alin. (1) din Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și a bunurilor mobile sechestrate, în cazurile prevăzute la art. 252¹ din Legea nr.</p>	<p>Art. III - Legea 318/2015 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea 1, nr. 961 din 24 decembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică <u>și va avea următorul cuprins:</u></p> <p>1.Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„ Art. 29.- (1) Din dispoziția procurorului, a judecătorului de drepturi și libertăți, a judecătorului de cameră preliminară sau, după caz, a instanței de judecată. Agenția procedează la valorificarea de îndată a bunurilor imobile sechestrate, în cazurile prevăzute la art. 2521 alin. (1) din Legea nr.</p>	<p>Art. III – Legea <u>nr.</u> 318/2015 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea 1, nr. 961 din 24 decembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică <u>după cum urmează:</u></p> <p>1.Articolul 29 va avea următorul cuprins:</p> <p>Art. 29.- (1) Din dispoziția procurorului, a judecătorului de</p>

<p>135/2010, cu modificările și completările ulterioare.</p> <p>(2) Bunurile mobile prevăzute la alin. (1) se pot valorifica de la locul unde se află depozitate. Bunurile se predau în temeiul unui proces-verbal de predare-preluare încheiat între Agenție și organele care duc la îndeplinire măsurile asigurătorii, potrivit art. 251 din Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare. Modelul procesului-verbal este prevăzut în anexa nr. 4.</p> <p>(3) În baza informațiilor gestionate prin sistemul informatic național integrat de evidență a creanțelor provenite din infracțiuni, Agenția poate propune, din oficiu, procurorului, judecătorului de drepturi și libertăți sau instanței de judecată inițierea procedurii de valorificare a bunurilor mobile sechestrate.</p> <p>(4) Agenția este autorizată, cu aprobarea prealabilă a procurorului sau, după caz, a instanței de judecată, să obțină acordul proprietarului bunului în vederea valorificării în condițiile art. 252¹-252⁴ din Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege.</p>	<p>135/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și a bunurilor mobile sechestrate, în cazurile prevăzute la art. 252¹ din Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare.</p> <p>(2) Bunurile mobile prevăzute la alin. (1) se pot valorifica de la locul unde se află depozitate. Bunurile se predau în temeiul unui proces-verbal de predare-preluare încheiat între Agenție și organele care duc la îndeplinire măsurile asigurătorii, potrivit art. 251 din Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare. Modelul procesului-verbal este prevăzut în anexa nr. 4.</p> <p>(3) În baza informațiilor gestionate prin sistemul informatic național integrat de evidență a creanțelor provenite din infracțiuni. Agenția poate propune, din oficiu, procurorului, judecătorului de drepturi și libertăți, judecătorului de cameră preliminară sau, după caz, instanței de judecată inițierea procedurii de valorificare a bunurilor mobile sechestrate.</p> <p>(4) Agenția este autorizată, cu aprobarea prealabilă a procurorului, a judecătorului de cameră preliminară sau, după caz, a instanței de judecată, să obțină acordul proprietarului bunului în vederea valorificării</p>	<p>drepturi și libertăți, a judecătorului de cameră preliminară sau, după caz, a instanței de judecată. Agenția procedează la valorificarea de îndată a bunurilor imobile sechestrate, în cazurile prevăzute la art. 252¹ alin. (1) din Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și a bunurilor mobile sechestrate, în cazurile prevăzute la art. 252¹ din Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare.</p> <p>.....</p> <p><i>(îndreptare eroare materială – trimiterea trebuie făcută la art. 252 indice 1, în ambele situații prevăzute la alin. 1 al art. 29)</i></p> <p><i>Autor amendament: senator Cristian Augustin Niculescu Țăgârlaș, admis cu majoritate de voturi de membrii prezenți ai comisiei</i></p>
--	---	--

	<p>(5) Abrogat(ă)</p> <p>(6) Abrogat(ă)</p> <p>(7) Abrogat(ă)</p> <p>(8) Abrogat(ă)</p>	<p>în condițiile art. 252¹-252⁴ din Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege.”</p>	
11.	<p>Art. 29⁶. -(2) În cazurile în care Agenția este informată cu privire la existența unor drepturi referitoare la bunurile supuse vânzării, procedura de valorificare se suspendă și este informat procurorul, judecătorul de drepturi și libertăți sau instanța de judecată care a dispus valorificarea bunurilor mobile sau imobile.</p>	<p>2.La articolul 29⁶, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(2)În cazurile în care Agenția este informată cu privire la existența unor drepturi referitoare la bunurile supuse vânzării, procedura de valorificare se suspendă și este informat procurorul, judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau, după caz, instanța de judecată care a dispus valorificarea bunurilor mobile sau imobile.”</p>	<p>2.La articolul 29⁶, alineatul (2) va avea următorul cuprins:</p> <p>.....</p> <p><i>Autor amendament: senator Cristian Augustin Niculescu Țăgârlaș, admis cu majoritate de voturi de membrii prezenți ai comisiei</i></p>
12.	<p>Art. 29¹⁴. - (1) Valorificarea de către Agenție a bunurilor imobile sechestrate se realizează din dispoziția procurorului, a judecătorului de drepturi și libertăți sau a instanței de judecată, în condițiile art. 252¹ alin. (1) din Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare.</p>	<p>3.La articolul 29¹⁴, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„ Art.29¹⁴- (1) Valorificarea de către Agenție a bunurilor imobile sechestrate se realizează din dispoziția procurorului, a judecătorului de drepturi și libertăți, a judecătorului de cameră preliminară sau, după caz, a instanței de judecată, în condițiile art. 252¹</p>	<p>3.La articolul 29¹⁴, alineatul (1) va avea următorul cuprins:</p> <p>(1)</p> <p><i>Autor amendament: senator Cristian Augustin Niculescu Țăgârlaș, admis cu majoritate de</i></p>

		alin. (1) din Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare."	<i>voturi de membrii prezenți ai comisiei</i>
--	--	--	---